

No es pot ser tan guappo

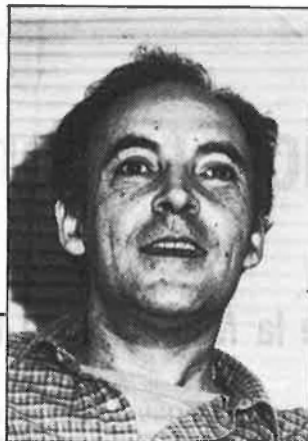
El governador civil de la província de Tarragona la sap curta, i ha d'allargar més el braç que no la màniga de què disposa. Segons el cèlebre poema que traduït del jueu fa així:

Que on no s'arriba amb la mà,
s'hi arriba amb la punta de l'espasa.

De manera que Vicente Valero, d'origen relativament valencià, passat per l'emigració a Europa amb resultats tan excel·lents que el PSOE no en va saber fer més que governador, en saber que uns suposats delinqüents eren dins d'un banc amb ostatges i tota la intenció del cas, es va presentar ben guappo (am dues p, si us plau, a la napolitana) a protagonitzar la situació.

Seguint, doncs, la pròpia llei, va procedir a allargar més el braç que no la màniga: guapejant amb els presumptes delinqüents sobre si el ferro que duïen era de bon de veres o només de per broma, es va veure beneficiat amb un excedent de plom a la carcanada.

Tan com s'informen de vegades, i de vegades tan poc que saben. Si l'in-

Arròs a banda

Ramon Barnils

trèpid —sembla mentida, però és veritat, d'intrèpid ha tractat la premsa addicta al règim Valero— governador hagués fet servir les maquinetes electròniques que es va comprar el seu anterior burgès Martín Villa, hauria sabut qui era aquell a qui pretenia guapejar. La maquineta de Martín Villa li hauria expedit la fitxa completa de Manzaneres Ros, Joan. Una fitxa que, a qualsevol professional de governaduria civil, li hauria fet veure que no era precisament la guapera la manera d'entrar-hi en conversa.

El periodista Madueno, de *La Vanguardia*, ens en fa dos pams: Joan Manzaneres Ros, el suposat atracador acusat de demostrar al guappo Valero que el ferro era legal, l'any 1977 havia estat popular a Santa Coloma de Gramanet, Barcelonès, amb pintades a les parets reclamant-ne la llibertat. Pres polític «vinculat a Acció Comunista», nascut fa quaranta-un anys a Llinars del Vallès, «persona que difícilment es posa nerviosa,

sap el que vol i té cocos per plantar cara a qualsevol oponent», impulsor del centre social i del grup de joves del seu barri, detingut per delictes de terrorisme amb implicacions polítiques, vagues de fam i cel·les de càstig a la presó model, acusat en el primer judici polític de l'etapa democràtica actual, judici no celebrat mercès a un escrit signat per 22 parlamentaris, amnistià.

Ara, segons Madueno, «de la seva consciència política, només sembla haver-li'n restat, en opinió dels qui el coneixen, un odi visceral envers el sistema capitalista, la representació del qual veu en les entitats de crèdit, al saqueig de les quals sembla haver-se aplicat els darrers anys». I: «Manzaneres Ros ha arribat a dir que era més rendible de jugar-se unes hores a l'any que no de gastar la vida treballant per als de sempre».

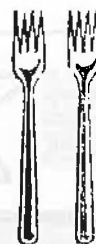
Deixem Valero que millori si cal, perquè ha arribat el moment de plànyer Ferrant Torrent, àlies Butxana, el «Tigre de Sedavi», condemnat a inventar-se novel·les havent-hi realitats com aquesta. Desitgem-li sort. Al Butxana, ja és dit; i al Manzaneres Ros.

RESTAURANT

CERVESERIA

CUINA
D'ESPECIALITATS

Avinguda de la República Argentina, 21

Telèfon 288 30 36 - XÀTIVA